

Οδυσσέας Καρύδης, κλαρινέτο

Γεννήθηκε στην Κέρκυρα. Πήρε τα πρώτα μαθήματα κλαρινέτου με τον καθηγητή Γ. Κοντό. Το 1993 πήρε δίπλωμα από το Ελληνικό Ωδείο Αθηνών στην τάξη του Θ. Καρδάμη. Στη συνέχεια μελέτησε με τους Ον. Carlesou και Α. Oct.Popa. Έχει παρακολουθήσει σεμινάρια με τους Ρ. Raden και Μ. Lethies, καθώς και κύκλο μαθημάτων με τον Vincenzo Mariozzi. Έχει πτυχίο αντίστιξης και φούγκας από τον καθηγητή Κώστα Τσούγκρα, με τον οποίο παρακολουθεί μαθήματα σύνθεσης στο Κρατικό Ωδείο Θεσσαλονίκης. Το 1995 κέρδισε το πρώτο βραβείο στο Διαγωνισμό Μουσικής Δωματίου της Ηλεκρο-ΔΕΘ. Έχει εμφανιστεί σε ατομικά ρεσιτάλ και συναυλίες μουσικής δωματίου σε διάφορες πόλεις στην Ελλάδα. Από το 1993 είναι μέλος της Συμφωνικής Ορχήστρας του Δήμου Θεσσαλονίκης με την οποία έχει συμπράξει και ως σολίστ.

**ΚΡΑΤΙΚΗ
ΟΡΧΗΣΤΡΑ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ**

**ΚΥΡΙΑΚΑΤΙΚΑ
ΠΡΩΙΝΑ**

Dmitry Gudimov, βιολοντσέλο

Ο τσελίστας Dmitry Gudimov γεννήθηκε και μεγάλωσε στη Μόσχα (Ρωσία). Στην ηλικία των πέντε ετών εγγράφηκε στο Κρατικό Μουσικό Σχολείο *Aram Khachaturian*, από το οποίο αποφοίτησε με «Άριστα» το 1986. Συνέχισε τις σπουδές του στο περίφημο *Ανώτερο Κρατικό Μουσικό Κολέγιο Gnossin*, με καθηγητή τον Α. Benditsky. Από το 1991 έως το 1996, σπούδασε με ειδική υποτροφία του Δημάρχου της Μόσχας στην Κρατική Μουσική Ακαδημία *Gnossin* στην τάξη του Β. Scoblo, αποφοιτώντας με Ανώτατο Δίπλωμα το 1996. Κατείχε τη θέση του κορυφαίου τσελίστα στη *Δημοτική Όπερα της Μόσχας* (Helikon Opera) υπό τη διεύθυνση του D. Bertman (1990–1993) και στη *Συμφωνική Ορχήστρα της Μόσχας* (1993–1996), υπό την καλλιτεχνική διεύθυνση του Α. de Almeida. Έχει εμφανιστεί ως σολίστ και μέλος ορχηστρικών συνόλων και σχημάτων σε πολλές χώρες στην Ευρώπη, την Ασία και την Αφρική.

Συναυλίες του έχουν ηχογραφηθεί από τη ρωσική, τη γερμανική, τη βουλγαρική και την ελληνική τηλεόραση και το ραδιόφωνο. Έχει συμμετάσχει σε διεθνή φεστιβάλ όπως τα *Golden autumn* (Μόσχα), *Das Festival der Musik und der Farben* (Ingolstadt), *Festival de musique* (Seignosse) και *Δημήτρια* (Θεσσαλονίκη). Από το 1998 είναι Α' κορυφαίος στην Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης.

Φανή Καραγιάννη, πιάνο

Γεννήθηκε στη Λάρισα. Είχε την τύχη να μελετήσει πιάνο κοντά σε σημαντικούς δασκάλους και παιδαγωγούς όπως, Λ. Ρίζου (πτυχίο πιάνου) και Chr. Fressinier (δίπλωμα πιάνου). Παράλληλα μύηθηκε στον κόσμο των Ανώτερων θεωρητικών με τους Δ. Δημόπουλο (πτυχίο αρμονίας) και Χρ. Σαμαρά (πτυχία αντίστιξης και φούγκας). Οι σπουδές μουσικολογίας στο Τμήμα Μουσικών Σπουδών του Α.Π.Θ. υπήρξαν η αφορμή μιας διαφορετικής προσέγγισης και θεώρησης της μουσικής σκέψης. Καθοριστική στην μουσική της πορεία υπήρξε η εμπνευσμένη διδασκαλία του Γ. Χατζηνίκου τόσο στα ατομικά μαθήματα ή μαθήματα μουσικής δωματίου όσο και σε γενικότερες παρακολουθήσεις διαλέξεων ή συναυλιών. Έχει παρακολουθήσει σεμινάρια πιάνου, μουσικής δωματίου και τσέμπαλου.

Επί σειρά ετών διατέλεσε μόνιμος συνοδός πιάνου όλων σχεδόν των οργάνων, διαφόρων χορωδιών και συνόλων μουσικής δωματίου. Έχει δώσει ατομικά ρεσιτάλ καθώς και συναυλίες μουσικής δωματίου σε διάφορες πόλεις της Ελλάδας και του εξωτερικού.

Ασχολήθηκε ιδιαίτερα με την μελέτη της σύγχρονης μουσικής ενώ πραγματοποίησε αρκετές πρώτες εκτελέσεις έργων του 20^{ου} και 21^{ου} αιώνα. Έχει εμφανιστεί ως σολίστ σε έργα σύγχρονου ρεπερτορίου. Διδάσκει στο ωδείο Φ. Νάκας (παράρτημα Θεσσαλονίκης).

Επιμέλεια εντύπου: Νίκος Κυριακού

www.tssο.gr

ΧΟΡΗΓΟΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ:

Αίθουσα Συναυλιών Κ.Ο.Θ.
«Σόλων Μιχαηλίδης»
Λεωφ. Νίκης 73

Ώρα έναρξης: 12.00
Είσοδος: 10€

Προώληση εισιτηρίων:
Εκδοτήριο ΚΟΘ, Πλατεία Αριστοτέλους
τηλ. 2310 236990 & από το www.tssο.gr

Trio Inlirion

05 Νοεμβρίου 2017

Οδυσσέας Καρύδης (κλαρινέτο) | Dmitry Gudimov (τσέλο)

Φανή Καραγιάννη (πιάνο)

Πρόγραμμα:

‘Συνθέσεις και Αντιθέσεις’

Πιοτρ Ίλιτς Τσαϊκόφσκι: Pezzo Capriccioso για τσέλο και πιάνο, έργο 62

Άλμπαν Μπεργκ: Τέσσερα κομμάτια για κλαρινέτο και πιάνο, έργο 5
Πάουλ Χίντεμπερτ: ‘Ludus minor’ & ‘Musikalisches Blumengartlein’,
ντουέτα για κλαρινέτο και τσέλο

Κώστας Τσούγκρας: Τρίο για κλαρινέτο, τσέλο και πιάνο (2017)
Α' εκτέλεση

Γιοχάνες Μπραμς: Τρίο για κλαρινέτο, τσέλο και πιάνο, έργο 114

Πιοτρ Ίλιτς Τσαϊκόφσκι (1840-1893): Pezzo Capriccioso για τσέλο και πιάνο, έργο 62

Ο Πιοτρ Ίλιτς Τσαϊκόφσκι (1840-1893) συνέθεσε το *Pezzo Capriccioso*, έργο 62, για τσέλο και ορχήστρα μέσα σε μια βδομάδα τον Αύγουστο του 1887. Παρά τον τίτλο του, είναι γραμμένο στη μελαγχολική τονικότητα της σι ελάσσονας, όπως ακριβώς και η *Παθητική Σονάτα* του (αρ.6). Ο όρος *capriccioso* αναφέρεται περισσότερο στην «παιγνιώδη» επεξεργασία του βασικού θέματος καθ' όλη τη διάρκεια του έργου, που διατηρεί στο σύνολό του τον παλμό και τη σοβαρή του διάθεση.

Η σκυθρωπή διάθεση του έργου οφείλεται στο γεγονός ότι εκείνη την περίοδο ο φίλος του συνθέτη, ο Νικολάι Κοντράτιεβ, βρισκόταν στα τελευταία στάδια της σύφιλης. Ο Τσαϊκόφσκι έδωσε το έργο στον τσελίστα και φίλο του Ανατόλι Μραντούκοβ, και μερικές μέρες αργότερα το ενορχήστρωσε για πιάνο και για ορχήστρα. Το *Pezzo Capriccioso* πρωτοπαρουσιάστηκε με τσέλο και πιάνο στις 28 Φεβρουαρίου του 1888 στο σπίτι του Μ. Μπεναρντάκι στο Παρίσι, με σολίστα στο τσέλο τον Μπραντούκοβ και συνοδό στο πιάνο τον Τσαϊκόφσκι. Η πρώτη ορχηστρική εκτέλεση του κομματιού πραγματοποιήθηκε το 1889 στη Μόσχα σε ειδική συναυλία της Ρωσικής Μουσικής Κοινότητας, με τον Μπραντούκοβ σολίστα και το συνθέτη διευθυντή της ορχήστρας.

Άλμπαν Μπεργκ (1885-1935): Τέσσερα κομμάτια για κλαρινέτο και πιάνο, έργο 5

Τα *Τέσσερα Κομμάτια για Κλαρινέτο και Πιάνο*, έργο 29, αρ.5 του Άλμπαν Μπεργκ (1885-1935) είναι οι μοναδικές μινιατούρες του συνθέτη. Τις συνέθεσε τον Ιούνιο του 1913, έτος που ο Μπεργκ επρόκειτο να ξανασυναντήσει τον δάσκαλό του, Άρνολντ Σαίνμπεργκ. Η συνάντηση αυτή ήταν τραυματική για τον Μπεργκ καθώς ο Σαίνμπεργκ επέκρινε τη συνήθειά του να συνθέτει τραγουδία και κομμάτια μικρής φόρμας, και τον κατηύθυνε προς πιο εκτεταμένες οργανικές συνθέσεις. Ο μουσικολόγος Brian Archibald παρατηρεί ότι η αρνητική στάση του Σαίνμπεργκ πιθανόν οφείλεται σε αυτές τις μινιατούρες του Μπεργκ, εμπνευσμένες από τα *Έξι μικρά κομμάτια για πιάνο* του Σαίνμπεργκ (Ορ. 19, 1911).

Τα *Τέσσερα Κομμάτια* του Μπεργκ, ενώ ακολουθούν το χαρακτηριστικό του ρομαντικό ιδίωμα, είναι σύντομα και περίπλοκα. Ο Μπεργκ εγκαταλείπει τις μοτιβικές συνδέσεις, και χρησιμοποιεί βαθιές δομικές σχέσεις κάτω από μια διαρκώς κινούμενη μουσική επιφάνεια. Όπως συμβαίνει στα περισσότερα έργα του Μπεργκ, υπερέχουν οι συγχορδίες τέταρτης και τα ολοτονικά αρμονικά συμπλέγματα. Όπως και στο *Κουαρτέτο Εγχόρδων*, ορ.3 (1910), τα Τέσσερα κομμάτια υπόκεινται σε διαρκείς αλλαγές ταχύτητας, δυναμικών και άρθρωσης. Το πρώτο και το τελευταίο είναι τα μεγαλύτερα σε διάρκεια και ανάμεσά τους ένα αργό δεύτερο κομμάτι και ένα *scherzo*. Τα Τέσσερα κομμάτια παρουσιάστηκαν για πρώτη φορά το 1919, παρά τις αρχικές επιφυλάξεις του Σαίνμπεργκ, σε μια συνάντηση της Κοινότητας Σαίνμπεργκ για Ιδιωτικές Μουσικές Παραστάσεις στη Βιέννη.

Πάουλ Χίντεμιτ (1895-1963): 'Ludus minor' & 'Musikalisches Blumengartlein', ντουέτα για κλαρινέτο και τσέλο

Ο Πάουλ Χίντεμιτ (1895-1963) είχε ήδη μεταναστεύσει στις ΗΠΑ όταν το 1944 συνέθεσε το έργο *Ludus Minor*, ως «διασκευή για οικιακή χρήση» του έργου του *Ludus Tonalis* για πιάνο. Είναι γραμμένο για κλαρινέτο και τσέλο, και ο συνθέτης το προόριζε για να εκτελείται στο σπίτι του από εκείνον στο κλαρινέτο και τη σύζυγό του στο τσέλο. Το έργο περιλαμβάνει τρεις φούγκες και δύο ιντερλούδια, χωρίς καμία ένδειξη για τις δυναμικές ή την ταχύτητα των κομματιών. Είναι πολύ πιθανό ο Χίντεμιτ να είχε επιληφθεί αυτού εάν σκόπευε να εκδώσει το έργο. Παραμένει επίσης υπό αμφισβήτηση εάν θα το είχε επεκτείνει προσθέτοντας και άλλα επιμέρους κομμάτια σε όλο το φάσμα των διατονικών τονικών κέντρων. Πιθανόν ο συνθέτης να μην είχε υπόψη να γράψει και να εκδώσει ένα έργο τέτοιων αναλογιών για τα συγκεκριμένα μουσικά όργανα.

Την συνήθεια να γράφει μικρές συνθέσεις για τον ίδιο και τη γυναίκα του ο Χίντεμιτ την είχε από παλιά. Ο *Μικρός Μουσικός Ανθόκηπος (Musikalisches Blumengartlein)*, για κλαρινέτο και κοντραμπάσο ή τσέλο χρονολογείται από το Σεπτέμβριο του 1927. Η σύζυγος του συνθέτη, ονόματι Γερτρούδη, ήταν ηθοποιός, τραγουδίστρια και τσελίστρια, και ήξερε να παίζει και κοντραμπάσο. Η κατ' όικον χρήση του συγκεκριμένου έργου φαίνεται από το γεγονός ότι ούτε εδώ υπάρχει κάποια σημείωση για την ταχύτητα ή τις δυναμικές. Ο Χίντεμιτ χρησιμοποιεί τη φόρμα του αναγεννησιακού *bicipium*, μικρής διμερούς οργανικής ή φωνητικής μουσικής του 16^{ου} αιώνα. Χάρη στην επιλογή των συγκεκριμένων οργάνων, το αποτέλεσμα είναι από μόνο του κωμικό, και δεν χρειάζεται κάποια κραυγαλέα παρωδίαση. Ο δε αυτοσαρκασμός του Χίντεμιτ προς την ίδια του τη μουσική είναι ξεκάθαρος. Το έργο αποτελείται από εννέα κομμάτια συνολικής διάρκειας δέκα λεπτών, εκ των οποίων το πρώτο και το τρίτο δε φέρουν κάποιο τίτλο, ενώ τα υπόλοιπα τιτλοφορούνται *Προσευχή της Παρθένου σε μισολύδιο τρόπο, Κανόνας, Σπασμένη Μελωδία, Εμβατήριο του Τάγματος των Λεόντων* (με αφιέρωση στον «συνταγματάρχη W.»), *Τραγούδι, Προσευχή στο Μέλανα Δρυμό*, και *Ένας Μικρός Χορός*. Σε σημείωση του Χίντεμιτ πριν την παρτιτούρα διαβάζουμε: «Ο Μικρός Μουσικός Ανθόκηπος για εκείνους τους λάτρεις της Κυράς Μουσικής. Και συγκεκριμένα αφιερωμένος σε εκείνους που αρέσκονται στην κακοποίηση του κοντραμπάσου. Έλαβε μορφή και κίνηση υπό Πάουλ Χίντεμιτ»

Κώστας Τσούγκρας (γ. 1966): "Μονογράμματα", Τρίο για κλαρινέτο, τσέλο και πιάνο (2017), Α' εκτέλεση [διάρκεια 7']

Το δομικό υλικό του έργου είναι τρία μουσικά μονογράμματα, δηλαδή φθογγικά σύνολα που προέκυψαν από την αντιστοίχιση επιλεγμένων γραμμάτων των ονομάτων των μελών του *Trio Inilition* (Οδυσσέας Καρύδης, Dmitry Gudimov, Φανή Καραγιάννη) σε μουσικούς φθόγγους. Τα μονογράμματα αυτά αποδίδουν τόσο το αρμονικό και μελωδικό υλικό του έργου, όσο και το στοιχείο διαφοροποίησης της μουσικής έκφρασης. Η μορφή του έργου προκύπτει ως μια μουσική αφήγηση, που περιλαμβάνει την παρουσίαση των τριών συμβολικών "προσώπων", την διαδοχική ανάπτυξη των χαρακτηριστικών τους και τον αποχαιρετισμό τους, με το κάθε τμήμα της αφήγησης να έχει διαφορετικό χαρακτήρα (στοχαστικό, κινητικό, λυρικό) και μουσική υφή.

(Κ. Τσούγκρας)

Γιοχάνες Μπραμς (1833-1897): Τρίο για κλαρινέτο, τσέλο και πιάνο, έργο 114

Το *Τρίο* για κλαρινέτο σε Λα μείζονα (έργο 144) του Γιοχάνες Μπραμς (1833-1897) γράφτηκε το καλοκαίρι του 1891 για τον κλαρινετίστα Richard Mühlfeld, και από πολλούς θεωρείται ως επάνοδος του συνθέτη, ο οποίος το 1890 είχε ανακοινώσει το *Κουαρτέτο Εγχόρδων* σε Σολ μείζονα ως το τελευταίο του έργο. Το έργο αποτελείται από τέσσερα μέρη: ένα πρώτο μέρος *Allegro*, έπειτα *Adagio*, στη συνέχεια ένα *Andantino grazioso*, και το τελευταίο μέρος ξανά *Allegro*.

Είναι γραμμένο για κλαρινέτο σε Λα, πιάνο, και τσέλο. Η συνολική ατμόσφαιρά του είναι οριακά σκοτεινή και μελαγχολική, αναγνωρίσιμα στοιχεία του ρομαντικού ιδιώματος του συνθέτη· ο Eusebius Mandyczewski, λόγιος και φίλος του Μπραμς έχει γράψει ότι σε αυτό το τρίο τα όργανα δίνουν την εντύπωση ότι είναι ερωτευμένα μεταξύ τους. Ιστορικοί μουσικολόγοι έχουν υποστηρίξει ωστόσο ότι το συγκεκριμένο έργο δεν συγκαταλέγεται ανάμεσα στα αριστουργήματα του Μπραμς. Το *Τρίο* χαρακτηρίζεται από πληθώρα αρπέντζιο, σχήματα ερωταπόκρισης και εκτεταμένη χρήση των υψηλών περιοχών του τσέλου.

Γιώργος Μαγαλιός, συνθέτης - φοιτητής ΤΜΕΤ του ΠΑΜΑΚ

Τις μουσικολογικές αναλύσεις των έργων του κύκλου «Κυριακάτικα Πρωινά» έχει επιμεληθεί το **Εργαστήριο Έρευνας Σύγχρονης Μουσικής, Σύνθεσης, Ερμηνείας & Αυτοσχεδιασμού (ΕΡ.Ε.ΣΥ.Σ.)** του Τ.Μ.Ε.Τ. του ΠΑ.ΜΑΚ.